

[Unmack.]

hævet. Jeg synes, som det lige nu er blevet sagt, at det vilde være Synd, om Menneskene ikke skulde have denne Chance. Naturligvis er der inden for mit Parti flere, der er imod, at Staten søger denne Form for Indtægt, og det kan ikke nægtes, at en af den højtærede Finansministers Grunde til at stille dette Forslag netop er, at Staten har Brug for den Indtægt, som den mistede ved Koloniallotteriets Ophør.

Mit Parti vil gaa med til den foreslaaede Forøgelse af Lodsedlernes Antal, da der er Trang dertil, og da Staten faar en Indtægt derved. Hvad angaar § 2, der handler om Oprettelse af en stor Central-Kollektion under Lotteridirektoratets Ledelse, kan jeg sige, at mit Parti helst vil være fri for en saadan stor Statskollektion. Vi kunde ønske, at de 4 000 Lodder, som det drejer sig om, blev fordelt mellem de mange Ansøgere. Der er sikkert mange blandt disse Ansøgere, som er værdige til at faa en Kollektion, der kan give Brødet ikke alene til dem selv, men ogsaa til deres Børn, maaske ogsaa til deres svage gamle Forældre, som de understøtter. Kort sagt, der er en hel Del af disse Ansøgere, for hvem det sikkert i Øjeblikket vilde være af stor Betydning at faa en saadan Kollektion, som maaske kunde befri dem for at søge Understøttelse.

Hvad angaar Anvendelsen af den dermed forbundne Indtægt, er mit Parti og jeg principielt af den Mening, at Indtægten burde gaa ind i Statskassen; de Beløb, der her foreslaas anvendt, skulde man saa tage paa hvert Aars Finanslov. Men efter hvad der er oplyst i Folketingets Udvalg — jeg hører, der ogsaa skal være en Udvalgsbehandling her —, er vi alligevel villige til en velvillig Behandling af dette Spørgsmaal. Jeg vil kun tilføje, at jeg har forstaaet den højtærede Finansministers Udtalelse i Folketinget i Gaar saaledes, at den højtærede Minister er gaaet med til ud over de 50 000 Kr., som man tænker sig at anvende til videnskabeligt Formaal paa Grønland, at anvende et Beløb bl. a. til Støtte af Foreningen til Hjælp for grønlandske Børn. Det vilde glæde mig meget, hvis en saadan Støtte kunde blive ydet.

Da det ærede 1ste landstingsvalgte Medlem (Jensen Christensen) har stillet Forslag om Nedsættelse af Udvalg, skal jeg ikke her komme nærmere ind paa vore Ønsker, men kun tilsige mit Partis Villighed til en velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag.

Lausten: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Naar der, som den højtærede Finansminister siger i Bemærkningerne til Lovforslaget, ikke efter den gældende Ordning er Lodsedler nok til Efterspørgselen, er det kun naturligt, at man udvider Antallet. Vi kan ogsaa bifalde Bestemmelsen om, at der under Lotteriets Direktorat oprettes et særligt Salgskontor, beliggende centralt her i Byen, da et saadant Kontor formentlig vil kunne virke baade tids- og pengebesparende.

Der er i det andet høje Ting udtalt Frygt for, at dette, at Staten forøger Lodsedlernes Antal, skulde virke animerende paa Spillelysten. Jeg tror ikke, denne Paa-stand er begrundet, jeg tror ikke, denne Lidenskab kan blive stort værre, end den er, og det forekommer mig, at den Spillebevægelse, der for Tiden raser Landet over, er et godt Bevis for denne min Antagelse. — Jeg skal anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Finansministeren (H. P. Hunsen):

Jeg takker de ærede Ordførere for de fire Partier for deres Tilslutning til Lovforslaget. Det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Jensen Christensen) ønskede Lovforslaget henvist til et Udvalg, for at man der kunde overveje Betimeligheden af at oprette en stor Kollektion, og det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Unmack) syntes at være enig med det førstnævnte Medlem i, at det maaske ikke var formaalstjenligt at oprette en saadan Salgscentral. Jeg forstaaer ikke denne Betænkelighed. Det ærede 1ste tingvalgte Medlem sagde, at hans Betænkelighed ikke saa meget gjaldt de 4 000 Lodsedler som Hensynet til Kollektørerne Landet over. Netop for Kollektørerne Landet over vil jeg antage, at det vil være en stor Fordel at faa en saadan Central. Det Salgskontor, vi har haft, siden vi gennemførte Loven af 1932, har virket udmærket, idet Kontoret har været i Stand til at bistaa Kollektørerne Landet over. Naar de ikke har kunnet faa afsat deres Sedler, har man herinde kunnet hjælpe dem dermed; saa vandrede Sedlerne tilbage til Kollektionerne, og den paagældende Kollektor mistede altsaa ikke noget af sin Indtægt. Skal et saadant Kontor kunne virke efter sin Hensigt, vil det være formaalstjenligt, at det har Lodsedler til Salg, og som jeg sagde første Gang, jeg havde Ordet, er der noget urimeligt i, at der ikke er et centralt beliggende Sted, hvor Folk kan henvende sig til Lotteriet angaaende Oplysninger og angaaende Be-